

122 Þannig sett og samþykkt á aðalfundi Sjúkrahúsfélags Reykjavíkur 13.
7. okt. júlí 1910.

Fyrir hönd formanns,
drs. J. Jónassens
Þórunn Jónassen. Magnús Stephensen. B. M. Ólsen.

Bæjarstjórn Reykjavíkur hefir á fundi 18. f. m. skuldbundið sig til að
halda skipulagsskrá þessa í öllum greinum

vottar

Borgarstjóri Reykjavíkur, 21. september 1910.

Páll Einarsson.

123
15. okt.

Hafnarreglugjörð

fyrir Hafnarfjarðarkaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefir 15. október 1910 gefið út svofelda hafnarreglugjörð
fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, samkvæmt lögum nr. 26, 9. júlí 1909.

I. Hafnargjald.

1. Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatafs, 8 smálestir og þar yfir, hvort sem þau eru hlaðin vörum, með seglfestu eða eru tóm, skal greiða hafnargjald af öllu farmrúminu í hvert sinn, er þau leggjast við akkeri eða aðrar festar, fyrir innan línu, er nugsast dregin úr Balakletti í Hvaleyrarhöfða, eftir að þau hafa komið frá útlöndum eða ef um skip ræðir, er fara að eins hafna í milli innanlands, þá er þau hið fyrsta skifti á árinu leita inn á höfnina, þannig:
 - a. af skipum, sem eiga heima í Hafnarfirði, 3 aura af hverri smálest.
 - b. af öðrum skipum 5 aura af hverri smálest.
 Þá er skip flytur á land vörur, eða tekur úr landi vörur eða farþega, geldur það ennfremur 2 aura af hverri smálest, hvort heldur það er innan- eða utanbæjar, innan- eða utanríkiseign.
2. Hafni skip sig oftast en einu sinni á árinu á Hafnarfjarðarhöfn, greiðast

gjöldin eigi að fullu nema í fyrsta skiftið, en aðeins með helmingi hin önnur skiftin. **123**
15. okt.

Hafnargjöldin og önnur gjöld þau, er ræðir um í reglugjörð þessari, renna í hafnarsjóð Hafnarfjarðarkaupstaðar.

II. Aukagjöld.

1. Skip þau öll, sem lagt er á Hafnarfjarðarhöfn í vetrarlegu eða liggja þar um lengri tíma á öðrum tíma árs (að minsta kosti 1 mánuð), hvort heldur eru útlend eða innlend, skulu greiða í legugjald 20 aura fyrir smálest hverja. Skip, sem eiga heima í Hafnarfirði, greiða þó gjald þetta aðeins hálf.
2. Skip, sem liggja 6 mánuði eða alt að árlangt á höfninni samkvæmt IV. kafla, greiði í legugjald 30 aura fyrir smálest hverja.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

1. Öll herskip og skemtiskip, hvorrar þjóðar sem eru, eru undanþegin hafnargjaldi.
2. Öll skip danskra þegna, sem eru að fiskiveiðum við strendur landsins, eru undanþegin hafnargjaldi, ef þau afferma ekki né ferma annað en það, er veiðar þeirra og útbúnað snertir. Þó skulu þau greiða aukagjald það, er um ræðir í II. kafla. Svo eru og undanþegin hafnargjaldi skip, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi verið fluttur á land, ef þau flytja hann allan á burt aftur og ekki annað.

IV. Geymsluskrokkar.

Skipum, sem eru notuð til geymslu, er aðeins leyfilegt að leggja á höfnina utanverða, minst 100 föðmum fyrir framan línu, er hugsast dregin milli Fiskakletts og Skiphóls. Skip þessi skulu liggja fyrir traustum grunnfærum, 3 festum og akkerum, er sé tengd saman í sigurnagla, og úr honum 2 festar inn í skipið. Á hentugum stað í skipinu, helst á þilfarinu, skal liggja svo mikil keðja, að auðvelt sé hvenær sem með þarf, að gefa út 20 faðma.

Hafnarnefnd kveður að öðru leyti nánar á um, hvar slíkum skipum skal lagt, og samþykkir gildleika festa og lengd, þyngd akkera þeirra, er lagt er fyrir o. s. frv.

Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af hvað leka snertir, þó að það sé mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu, án þess að menn séu í því á þeim tíma árs, er ekki verður

123 heimtað ljós á skipunum. Í skipum þessum séu á öðrum tímum árs að minsta 15. okt. kosti tveir menn, er haldi vörð, er hafnarnefnd tekur gilda.

Ljós skal tendra í skipum þessum og hljóðbendingar skulu gerðar eftir reglum þeim, er getur um í alþjóðar-sjóferðareglunum fyrir skip, er liggja fyrir akkeri.

V. Notkun hafnarinnar.

Heimilt skal að leggja yfir veturinn mannlausum skipum, svo lengi sem rúm á höfninni endist, að dómi hafnarnefndar. Skip, sem eiga heima í Hafnarfirði, ganga fyrir skipum, er eiga heimilisfang utan Hafnarfjarðar.

Um leyfi til þess ber að sækja til hafnarnefndar, sem vísar á stað, þar sem leggja skal; og skal öllum skipum lagt undir umsjón manns, er hafnarnefnd felur það starf, og til þess er álitinn vel hæfur. Skipum, sem lagt er mannlausum vetrarlangt eða um skemri tíma, má ekki leggja fyrir utan línu, er hugsast dregin milli Fiskakletts og Skiphóls.

Engu skipi má leggja mannlausu án leyfis hafnarnefndar, eða án umsjónar þess manns, sem hafnarnefnd til þess kys.

Skipum, sem lagt er mannlausum, hvort heldur til vetrarlegu eða um skemri tíma, skal leggja fyrir traustum grunnfærum, er hafnarnefnd tekur gild eða umsjónarmaður í hennar umboði. Þeim skal leggja þannig, að í sína átt liggi hver festi og skulu akkeri vera 3, með ekki skemri festi við hvert þeirra, en 30 föðmum, er liggja við botn. Skal þeim síðan tengt saman í einn traustan sigurnagla, og liggi aftur keðjur úr honum upp í skipið, ekki styttri en 15 faðmar hvoru megin. Öll laus tré skulu tekin niður eða færð inn í skipið, svo sem stengur, rár og klýverbómur. Þegar skip liggur þannig mannlaust, skal ekki sjaldnar en einu sinni á hverjum mánuði farið út í það, til þess að líta eftir hvort legufæri hafa haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Frá reglum þessa kafla gefst engin undanþága, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar og eftir meðmælum umsjónarmanns þess, sem skipaður er til að hafa eftirlitið á hendi. Nánari reglur um lagningu slíkra skipa, sem hér er um að ræða, gefur hafnarnefnd í hvert skifti eða felur umsjónarmanni skipanna. Umsjónarmaður sá, er hafnarnefnd ræður til að leggja skipunum og hafa umsjón með þeim að vetrinum, skal hafa í þóknun 4 kr. af hverju skipi, og greiða útgerðarmenn skipanna gjald þetta.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma eigi eða afferma, eða fermslu eða affermslu er lokið við, eða ekki byrjað á, skulu eftir nánara ákvæði hafnarnefndar liggja svo á höfninni, að þau ekki tálmi fermslu eða affermslu verzlunarskipa eða annara skipa, sem þurfa að flytja farm frá landi eða á land.

VI. *Almenn ákvæði.*123
15. okt.

Seglfestu, ösku, kolum frá gufuskipum, eða öðru, sem valdið getur skemðum á höfninni, má ekki kasta útbyrðis, og ekki heldur flytja á land annarsstaðar en þar, er lögreglustjóri leyfir.

Skip, sem liggja á höfninni til að taka á móti nýjum fiski, mega ekki kasta fiskiúrgangi útbyrðis á höfninni fyrir innan línu, er hugsast dregin frá Fiskakletti í Skipphól, hvort heldur er innýfli, hausar eða hryggir úr fiski, heldur skal þeim skylt að flytja slíkan úrgang út fyrir umgetna línu, ef hann er ekki hagnýttur á annan hátt.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 400 kr., er renna í hafnarsjóð.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. janúar 1911 og skal endurskoðuð fyrir 1. janúar 1916.

Í stjórnarráði Íslands, 15. október 1910.

Í fjarveru ráðherra.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

124
26. okt.

fyrir lögsagnarumdæmi Reykjavíkur um lækningu hunda
af bandormum o. fl.

1. gr.

Skýldur skal hver hundeigandi að hafa helsi á hundum sínum með áletrunni *Rvík og tölu*. Merkisþjöldin skulu útveguð á kostnað bæjarsjóðs, en bæjarfógeti afhendir þau eigendum hundanna gegn andvirði þeirra, er aftur greiðist í bæjarsjóðinn.